

4./4 NAPOLEON	1814		1840
---------------	------	--	------

D	M	R	Info
11	01	1814	maršál Murat jako Neapolský král, za příslib zachování trůnu, zradil Napoleona a přešel na stranu Spojenců, ale když se dozvěděl, že Napoleon utekl z Elby, vyhlásil Rakousku 15.03.1815 válku - viz níže
14	01	1814	Kielska smlouva mezi Švédskem (král Karel XIII.) a Dánskem - Švédsko získalo území Norska, zbylá norská území Grónsko, Island a Faerské ostrovy zůstaly Dánsku. V r.1818, po smrti posledního krále Karla XIII., nastoupil na trůn Jean Baptiste Bernadotte jako Karl XIV. Johan. Maršál Bernadotte: když byl Napoleon 5.10. 1795 povolán k obraně Konventu proti vzpouře pařížského lidu, byl již Bernadotte v hodnosti divizního generála. Oženil se s Desirée Clary, bývalou první láskou Napoleona a mladší sestrou manželky Josefa Bonaparta. Stal se tak švagrem Napoleona. V r.1799 je jmenován ministrem války, byl tak nadřízený Napoleonovi. Dokonce navrhl Bonaparta, po návratu z Egypta, zatknout za velké lidské ztráty, dezerci a vyhnutí se karanténě. Napoleon ho však předešel a uskutečnil státní převrat. Již za měsíc vydal novou ústavu a stal se Prvním konzulem. Bernadotte byl propuštěn z funkce ministra a jmenován velitelem Západní armády. V r.1804 je mezi prvními šesti jmenovanými maršály. Být maršálem obsahovalo nejen vysoký plat, ale i rozsáhlý majetek. Jednalo se o výjimečné jedince. Odvážné, schopné, ctižádostivé, předvídativé, ale i kruté a bezohledné muže s darem rychlého rozhodování (v daný okamžik co nejvhodněji zasáhnout do bitvy). Bez těchto vlastností se bitvy nevyhrávají. Vztahy mezi císařem a Bernadottem nebyly zrovna vlídné, nebylo to jiné ani u jiných maršálů, ale tenhle vztah byl z nich nejnapjatější. Pro příklad Bernadotte r.1805 Slavkov, r.1806 Auerstadt, r. 1809 Wagram. Jen obdiv k Napoleonovi, vám pomůže všechno pochopit. Empatie tohoto muže, musely být na nejvyšším možném lidském stupni. Pochopit tolik rozmanitých povah generálů a především maršálů a společně je dovést k vítězství... muselo stát spoustu duševních sil. K francouzskému maršálovi, je potřeba uvést i malý příběh jak se stal švédským králem. Bernadotte měl za úkol hlídat územní oblast severního Německa proti vpádu skandinávů. Vždy to dopadlo tak, že je „spráskal“ a potom poražené pozval na hostinu a přitom jim vrátil vše ukořistěné (to bylo něco pro Napoleona) s tím, aby se o to už příště nepokoušeli. Zanedlouho, když se ve Švédsku projednávala osoba následného krále, protože švédský král nemohl mít dědice, se parlament na návrh šlechty a generálů usnesl na nepříteli-příteli Bernadottovi. Těch důvodů proč se stal králem bylo víc, za všechny ještě jeden. Bylo o něm známo, že byl ohleduplný k civilnímu obyvatelstvu. V neutrálním Lübecku propustil 1 600 švédských válečných zajatců, z nichž mnozí patřili k osobní gardě a nejstarším šlechtickým rodům, což mu Švédové nikdy nezapomněli. Král Bernadottého 5.10.1810 adoptoval, po jeho smrti se r.1818 stal švédským králem Karlem XIV. Příběh jak z pohádky má další pokračování v jeho synovi, ale to se dočtete jinde... Napoleon rozhodnutí uvítal, ale bohužel jejich vize se nesetkaly. Už v září r.1812 se ve švédském Abo setkal s carem Alexandrem I. a podpořil ho v boji proti Napoleonovi. A v r.1813 byl velitelem 100 tis. Severní armády, která se podílela na vítězství nad Napoleonem v Bitvě u Lipska. Na hrudi měl vytetováno Smrt králům. Položil základy k švédské neutralitě a jeho potomci vládnou dodnes.
01	02	1814	Bitva u La Rothière Napoleon s maršálem Viktorem bitvu se spojenci prohráli, výraznou úlohu v bitvě sehráli odvážní Rusové
11	02	1814	Bitva u Montmirail/Monterau Napoleon zde porazil Schwarzenberga, to se nepovažovalo za vítězství, ale za povinnost
18	02	1814	Lord Byron: Napoleon! Tento týden se rozhodne o jeho osudu. Zdá se, že všechno je proti němu, věřím však a doufám, že zvítězí...
07	03	1814	Bitva u Craonnu/Francie Napoleon porazil Blüchera
10	03	1814	Bitva u Laonu/Francie 36 000 mužů Napoleona s maršály Marmontem, Neyem a Mortierem proti 90 000 mužům Blüchera - významná prohra Napoleona Maršál Marmont: Co o něm napsat pěkného, chrabrého. Vydání Paříže bez boje Spojencům, se táhne jeho životem jako černá niť. Spolužák Napoleona. Pomáhal mu při obléhání Toulonu. Další vojenské úspěchy následovaly, i když Napoleon později říká, že hodnost maršála mu udělil z části za přátelství. V r.1806 zpacifikoval Dalmacii, těžká práce. Rok 1811 převzal velení nad Portugalskou armádou a ještě proti Wellingtonovi, další těžká práce. A pak r.1813 saské války, tam také pomáhal Napoleonovi vyhrávat. Asi jsou k němu historici krutí, něco jako k Bernadottemu - ublížili Francii. Jeho příjmení se stalo dokonce synonymem zrady Raguser, byl kníže Dubrovníka/Ragusy. V r.1830 musel, po neúspěšném potlačení povstání, společně s králem utéct z Francie. Odešel k Habsburkům do Vídně, kde, ale pozor - vychovával už vážně nemocného syna Napoleona, Napoleona II. Jeho blízkým přítelem byl „náš“ Edmund Clary-Aldringen. Rok před smrtí Orlíka musel Edmund svého kamaráda opustit. Důvodem byla v r.1831 smrt jeho otce. Jako jediný syn se stal dědicem rodinných panství.
26	03	1814	zemřel vynálezce gilotiny Joseph Ignace Guillotin
31	03	1814	Paříž byla obsazena spojeneckými vojsky - maršál Marmont bez boje vydal město Spojencům. Napoleonovi se ještě podařilo zverbovat na 50 000 vojáků a chtěl Spojence dodatečně napadnout. To však maršálové Oudinot, Lefebvre, Macdonald, Ney a Moncey odmítli. Ney dokonce vykřikl na císaře: „Armáda už válčit nebude Sire, armáda poslouchá už jen své generály“
04	04	1814	Napoleon pod nátlakem maršálů, v paláci Fontainebleau, abdikuje ve prospěch svého syna Napoleona II. Orlíka
11	04	1814	Fontainebleauská smlouva - dohoda mezi Spojenci a Napoleonem (Napoleon se vzdává titulu francouzského císaře)
17	04	1814	Napoleon se loučí ve Fontainebleau se Starou gardou
29	04	1814	Exil Napoleona na Elbu, ostrov s 13 700 obyvateli, s důchodem 2mil. franků ročně, s vládou na ostrovem, může si držet vojsko do 3 000 mužů. Doprovázen 750 muži se 127 koňmi. Ve Francii se k vládě vrátili Bourboni a na trůn nastoupil Ludvík XVIII.
03	05	1814	Do Paříže přijel 60-ti letý král Ludvík XVIII. Bourbonský - jeho ministrem války se stal maršál Soult. Většina napoleonských maršálů a generálů, kteří uznali novou moc, si zachovala své funkce
29	05	1814	V Paříži zemřela první manželka Napoleona (51 let) - Maria Joseph Rose de Beauharnais roz. de Tascher
30	05	1814	Uzavření míru v Paříži: navrácení hranic Francie do stavu r.1792 - nezávislost Švýcarska - převod některých franc. zámořských území Velké Británii - Francie zruší obchod s otroky - Spojenci nepožadovali žádné válečné náhrady

21	07	1814	Bitva u Arcis-sur-Aube Napoleon se snažil svými 33 000 muži zastavit 77 tis. armádu Schwarzenberga, nakonec pomocí maršála Oudinota zvolil ústup - Napoleon ztratil 8000 mužů a protivník jen 2 500 mužů Maršál Oudinot byl prostý, srdečný člověk, kterému nechyběla odvaha. Jen málo vojáků dokázalo přežít tolik zranění jako měl on. Za celou dobu voj. kariéry byl 34x zraněn. Některá zranění byla i těžká. Střela mu způsobila čistý průstřel těla a přitom byl stále vláčen koněm, dělová koule mu zmoždila obě stehna a mnoho průstřelů a seků včetně zlomenin nohou. Neměl strach. Jednou mu Napoleon říkal: Pane snad i ti nejstatečnější muži musejí alespoň jednou v životě pocítit strach. Sire, odpověděl, na to jsem nikdy neměl čas! Měl o 26 let mladší nebojácnou ženu, která ho doprovázela v bitvách, byla s ním i v Rusku. Po úspěšně skončeném boji bylo u něho zvykem rozdávat vojákům peníze. Když se Napoleon vrátil z Elby, odmítl se k němu přidat - po Waterloo sloužil Bourbonům.
07	08	1814	Papež Pius VII. obnovil činnost Jezuitského řádu, který byl v r.1773 na nátlak panovníků, papežem Klementem XIV. zrušen
14	08	1814	Na základě dohody v Mossu abdikoval dánský princ Kristian Frederik jako norský král a norským králem se stal Švéd Karel XIII.
24	08	1814	Britsko-Americká válka, Britové vypálili Washington
18	09	1814	Zahájen Vídeňský kongres, za účasti 250 diplomatů - skončil až 12.června 1815 - největší územní zisky získalo Rusko
26	02	1815	Napoleon v noci utekl z Elby, pravděpodobně pod dohledem anglických tajných služeb s představou, že bude na útěku zabít samotnými Francouzi. Útek mohl zorganizovat jeho bývalý ministr Tayllera spolu s Angličany, viz kroužící anglické loďstvo v blízkosti jeho lodí, Napoleonovy lodě byly přebarveny do anglických barev. Za tři dny přistal u břehu Francie
01	03	1815	Napoleon (po 10 měsících ve vyhnanství) se vylodil v Antibes v zátoce Juan. Pevnost v Antibes ho odmítla přijmout a zajala jeho 40 vyslanců. Za 7 dní prošel se 700 vojáky 350 km, přes Vallauris, Grasse, Castellane, Digne, Sisteron a Gap do Grenoblu. Dnes tudy vede známá Route Napoléon.
07	03	1815	U Grenoblu ve vesnici Lafrais byl zastaven velitelem 5.Reg.de Ligne, kapitánem Randonem. Kapitán na Napoleona a jeho vojáky vydal rozkaz k přípravě palby. Napoleon vojáky vyzval: Je zde v 5.regimentu někdo kdo by chtěl zastřelit svého císaře? Střílejte !...pak společně pokračovali až do Paříže
10	03	1815	Stále se zvětšující Napoleonova „horda“ došla do Lyonu i tam se Lyonská posádka připojila k Napoleonovi. Nenávist k Bourbonům a rojalistům razila Napoleonovi cestu na Paříž. Lid ale nechtěl válku, nechtěl znova válčit.
15	03	1815	Murat vyhlásil Rakousku válku,zaskočil tak nejen Rakousko,ale i Velkou Britanii - navíc vázal vojáky, kteří chyběli Napoleonovi
19	03	1815	Ludvík XVIII.francouzský král utekl z Paříže
20	03	1815	Napoleon vstoupil do Paříže i přes velké množství pokusů o zadržení, včetně svého maršála Neye
25	03	1815	Vznikla sedmá protinapoleonská koalice
12	06	1815	Skončil Vídeňský kongres - Napoleon opouští Paříž, odjíždí k nově zbudované francouzské armádě
16	06	1815	Bitva u Quatre Bras strategická křižovatka na Brusel, bitva mezi Neyem a Wellingtonem, dopadla nerozhodně. Obě strany, za velkého horka, byly brzy velmi vysílené. Ney od Napoleona sklídil za tuto bitvu kritiku - dohromady bylo zabito 8 800 vojáků. 17km od Waterloo
16	06	1815	Bitva u Ligny Napoleon uštědřil porážku Blücherově armádě, ale už neměl síly ji rozdrtit úplně, a proto dal rozkaz maršálovi Grouchymu - 33 000 vojáků 96 děl!!!, a tady to je jeden z hlavních momentů Bitvy u Waterloo, pronásledujte Prusy !!! 35km od Waterloo
18	06	1815	Bitva u Waterloo, správně Bitva u Mont-Saint-Jean: hlavní památník (ten kopec se lvem je 4,5km jižně od centra Waterloo) v La Haye Sainte. Napoleon útočil z jihu, stál od La Haye Sainte cca 3,5km na jih, někde u Placenoit. Wellington neútočil. Boj začal v 11:30 Francouzi útočili v linii JZ Hougomont - SV Frichemont, proti nim ve stejném sledu stáli Angličané. Problém pro Napoleona byli Prusové, jejich čtyři sbory. Ještě včera pol. maršál Blücher zjistil, že ho pronásleduje jen maršál Grouchy. Rozhodl se, že III.sbor gen.Thielmana použije na zdržovací taktiku a tím zbylé tři sbory dojdou včas k Wellingtonovi. A to se také stalo. Grouchy se vázal jen na ten III.sbor, který ho samozřejmě záměrně odváděl jinak a právě tady se dává Grouchymu za vinu, že musel slyšet, že dochází k bitvě a měl by - měl by ? - zanechat pronásledování a jít Napoleonovi na pomoc. To je celé. Mezi tím IV.sbor gen.Bülowa II.sbor gen.Pircha, vnikly z boku z SV na Napoleona. Gen. Bülow se dostal pod Frichemontem pod franc. pěchotu gen.D'Eriona. Proti Prusům u Placenoitu asi v 17:00 vystartoval akorát gen. Lobau. Gardisti ti už byli hodně na severu s Neyem a Kellermanem. Navíc ze SSV, nad Angličany, přišel I.sbor gen. Ziethena. Právě maršálovi Grouchymu je dávana právě tato událost za vinu, že je nedokázal uhlídat a nenásledoval je k Waterloo. Zprvu je Napoleon dokázal odrazit, ale to boční napadení bylo nad jeho síly. Kdyby, kdyby. Wellington by asi u Waterloo nevyhrál, kdyby mu nepřišli na pomoc Prusové. Činitelů porážky je více. Zrada Sasů. Nepřítomnost maršála Berthiera, Soult na to neměl. Ney se choval jako obvykle, unáhleně. Velká únava jejich starších vojáků a nezkušenost rychle naverbovaných nových mladíků do armády, včetně nezkušených velitelů. A pak ten maršál Grouchy... Bitva se dlouhou dobu vyvíjela střídavě, průběh nebyl vůbec tak jednoznačný, jak se někdy udává. Velkou roli sehrál také déšť a zdraví Napoleona. Byla to poslední bitva Napoleonova. Bitva trvala 8 hodin - údajně 40 000 společně zabitých vojáků. Maršál de Grouchy poslední komu Napoleon udělil titul maršála, hodně pozdě 15.4.1815. Tak jako Marmonta, jeho ojedinělý čin, pronásledoval celý život, tak podobné to bylo i u Grouchyho. Je to muž co nepřišel včas. Prohra se musí na někoho svalit. Můžete vyhrávat, můžete být dobří, ale jednou...a už to s vámi jede. Postupem času, jak se Waterloo více a více analyzovalo, tak ta tíha „ nepřišel včas“ z jeho jména padá a padá...Je nespravedlivé zůstat při charakteristice maršála jen u jedné z bitev. Do armády vstoupil už ve 13 letech, v r.1793 jako šlechtic musel opustit armádu. V r.1795 je do ní povolán zpět a to ve vysoké hodnosti divizního generála, má vyšší hodnost než Napoleon. Přestože sklídil uznání v bitvách u Jeny, u Jílového, u Friedlandu, u Wagramu, za potlačení povstání v Madridu nedosáhl povýšení jako jiní a tak odešel z armády. V r.1812 se nechal lákat na Rusko, velel III.jezdeckému sboru. Obdržel prestižní úkol, vedl tzv. Svatou eskadronu, skupinu důstojníků bez vojska, určená k ochraně císaře. Opět nebyl ohodnocen tak odešel r.1813 do penze. Po delším odpočinku pomohl Napoleonovi zvítězit v Bitvě u Craonne. Následovalo překvapení přešel k Bourbonům, s překvapováním neustál a 15.6. stál vedle Napoleona v Bitvě u Waterloo. Král ho vypověděl ze země, žil 5let ve Filadelfii, hodnost maršála mu byla vrácena až r.1831. Pro zbytek života se hájil různými spisy proti nařknutí, že zavinil Waterloo

21	06	1815	Napoleon jev Paříži
22	06	1815	Napoleonova abdikace
03	07	1815	Napoleon se nachází v přístavu Rochefort (severně od Bordeaux)
15	07	1815	Napoleon navždy opouští Francii je odvážen lodí Bellerophon do Portsmothu
07	08	1815	Napoleon přestupuje na loď Northumberland, za 10 týdnů přistává na britském ostrově Svatá Helena.
13	10	1815	Popraven maršál Murat v italském městě Pizzo 44let
16	10	1815	Vylodění na Svaté Heleně 8 000 km od Evropy. Než bude dostavěn jeho dům v Longwoodu, je zatím ubytován u rodiny Balcombeových. Je pod důkladným dohledem guvernéra ostrova, smí se pohybovat zprvu do 20km, později do 13km. Stráž zajišťovalo 2280 mužů, 500 z nich bylo důstojníků
07	12	1815	Popraven maršál Ney, druhý z maršálů, odsouzen komorou pairů za velezradu k trestu smrti zastřelením - 46 let
15	12	1815	Francouzská posádka v pevnosti Vincennes - vel. gen.Daumesnil - do té doby stále bojovala, až tento den kapitulovala
05	05	1821	NAPOLEON BONAPARTE ZEMŘEL V 05:49 NA SV. HELENĚ V LONGWOODU 52 LET
15	12	1840	Uložení ostatků císaře Napoleona I. do Invalidovny

carlo@seznam.cz